



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

"Tarragona: tenim futur"

24-1-2012

Autoritats, regidores i regidors, amigues i amics, tarragonines i tarragonins, bona tarda a totes i tots...

En primer lloc, em permetran que doni les gràcies al Col·legi d'Advocats i Farmacèutics per acollir-nos un altre cop a la seva seu. I també el meu agraïment al Col·legi de Periodistes, que un any més organitza aquesta interessant i necessària ronda de conferències perquè els alcaldes i alcaldesses puguem exposar davant els nostres ciutadans i ciutadanes quin és l'estat i el rumb de les nostres ciutats.

En el meu cas, enguany és la cinquena vegada que comparec en aquesta sala i davant vostès per analitzar quin és l'estat de la ciutat de Tarragona. Avui, com cada any, vinc a fer un balanç de l'estat de la ciutat, de la situació actual de Tarragona i de les seves fites i possibilitats de futur.

Algú, mirant el títol de la conferència, podria pensar que vull defugir del present i que parlo del futur per això. Res més lluny de la realitat. En el darrer mes he fet més de vint compareixences en mitjans diversos i dues rodes de premsa extenses analitzant amb cruesa la realitat actual. Els números i les propostes per al present són doncs explicats. Si només ens dediquem a la contemplació de la realitat ens pot dur a la paràlisi.

Entrant en matèria, necessàriament he de començar dient una objeiat. Dues objeiat. La primera és que tenim futur. **Estem en crisi.** Això ja ho vaig dir en les conferències de l'any 2009 i 2010. Llavors, però, encara no sentíem parlar de prima de risc, dels mercats, de rescats a les economies estatals i de tants altres conceptes que avui dia ja ens són malauradament familiars. Ni de les noves perspectives preocupants de 2012 i 13.

El que ningú no podia esperar llavors, el 2010, és que la crisi seria tan llarga i intensa. De fet, recordo que en aquella conferència també els vaig apuntar les previsions del moment, que ens deien que a partir de llavors la situació milloraria. És evident que les persones expertes es van equivocar i que, lluny de trobar una solució, l'economia mundial s'enfonsa cada vegada més.

Però és que és molt difícil preveure una sortida, un final a la crisi. A tall d'exemple, ara fa uns dies es va publicar la reunió de deu premis Nobel d'economia. Cap d'ells va coincidir amb cap altre a l'hora de trobar la solució a la sortida de la crisi. És més, la meitat proposava les mesures contràries a les proposades per l'altra meitat de les persones reunides. Veiem doncs la complexitat del context econòmic actual.



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

Més enllà de la situació de Tarragona, a diferents nivells i a diferents responsabilitats, estem patint les conseqüències d'anys sense estalvi, sense contenció, sense economia productiva, anys de diner fàcil, d'improvisació, que ara ens passen factura i ens obliguen a canvis culturals i organitzatius, i sovint amb transicions difícils i doloroses. **Res no tornarà a ser com abans.**

Avui les finances de tots els municipis i de totes les administracions presenten un panorama complicat, basat en la reducció dràstica d'ingressos, el retard de les altres administracions en la transferència de fons per serveis prestats, la impossibilitat de fer front al nivell de despeses a què estàvem acostumats, l'assumpció de serveis que els pertoca a altres administracions i l'encariment del deute acumulat, que –en el cas de Tarragona– se situa clarament dins la legalitat.

Davant d'aquesta situació hem mantingut clara una línia vermella: Els efectes de la crisi no poden recaure principalment sobre les persones més febles i, per tant, cal mantenir les polítiques socials, donant resposta a les necessitats més immediates, i en molts casos de supervivència, de les nostres famílies. La cohesió social assolida no es pot malmetre ara que és exposada a una prova tan difícil. Cal dir que ja no són les classes socials tradicionalment més pobres les que pateixen la crisi. Grans grups de les anomenades classes mitjanes també precisen aquests ajuts i esforços.

En aquest sentit, he mantingut clar un posicionament de futur: **la crisi ens obliga a un canvi radical de cultura i de formes de fer.** Un canvi del qual podem sortir més forts, més sòlids, si sabem jugar proactivament amb els nostres actius, que els tenim. No em cansaré de repetir que la crisi era i és una oportunitat per a la transició cap a una economia més productiva, més basada en el coneixement, en l'emprenedoria, en l'atracció de talent i de tecnologia, una oportunitat per dotar-nos de bases més sòlides per encarar el futur i els reptes d'un món global.

Queda clar, per tant, que no podíem romandre aturats veient passar la tempesta. Calia cercar respostes valentes, imaginatives, innovadores i creatives per encarar les dificultats de forma constructiva. Calia llegir la crisi en termes d'oportunitat, d'aprenentatge i de reorientació i no només com una maledicció insuperable. I en això venim treballant des de fa cinc anys: En la recerca d'oportunitats, fites i objectius que ens permetin reforçar-nos i sortir de la crisi.

Així doncs, no perdem l'optimisme raonable. Tot al contrari. Malgrat les moltes dificultats existents i malgrat que la situació actual ens ha obligat a replantejar pressupostos,



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

terminis i estratègies, nosaltres no renunciem a cap dels objectius que ens hem fixat per situar Tarragona en les millors condicions possibles.

Per què? Perquè la situació actual de Tarragona no és la mateixa que teníem ara fa dos anys. Hem reajustat el pressupost, però això només és un punt d'inflexió cap a la sortida de la crisi.

És a dir, no tot depèn de les finances municipals. Disposem d'un sistema mixt econòmic eficient i sòlid que ha d'esdevenir un puntal més en el camí de Tarragona cap al final del túnel i cercarem més complicitat en el sector privat. Malgrat que s'han de fer reajustaments en les empreses 100% municipals, també tenim una excel·lent col·laboració entre el sector públic i el privat en empreses mixtes de bon resultat. I sortirem reforçats respecte als que surten per inèrcia.

Les eleccions del passat mes de maig van marcar un canvi en el panorama de la governabilitat de la ciutat. El primer fet destacat, més enllà de visions partidistes, és que cap grup polític del consistori té la majoria suficient per imposar les seves solucions en solitari. Però governar és possible i en aquest temps ho hem demostrat. Nosaltres, que som l'opció més votada, tenim força i legitimitat per seguir governant Tarragona tal i com hem fet en els darrers anys però ara, més que mai, hem de fomentar el diàleg i el consens. I no només per l'aritmètica política.

De fet, així ho vaig fer des del dia després de les eleccions, quan vaig centrar els meus esforços en crear un govern d'unitat que aconseguís encara més representació. Creia, i crec, que Tarragona es mereix aquesta unió. Però no va ser possible i la realitat ens obliga a tots, govern i oposició, a un període de permanents acords, pactes i consensos per governar Tarragona. **El diàleg, més que mai, serà la base de l'èxit per a la ciutat.**

Precisament per això, igual que ja no és possible un govern que decideix en solitari, **tampoc no és possible una oposició a tot**, perquè intentar la ingovernabilitat de la ciutat és una barbaritat que només algú irresponsable pot pretendre. Tots hem hagut, o hauríem, de canviar adaptant-nos a la nova situació. Des del meu grup, i jo el primer, així ho entenem i per això el nostre compromís de diàleg i consens és més ferm que mai.

Dit això, no estic eludint responsabilitats. La ciutadania ha parlat i ha deixat clar que vol diàleg i consens, però també és cert que de manera majoritària, els tarragonins i tarragonines ens han renovat la confiança i, després de quatre anys de govern, ens fan costat pel projecte de ciutat que plantegem. Un model basat en el realisme i el positivisme, en les idees clares. Un model, com deia abans, basat en el realisme de



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

la nostra situació econòmica actual, i amb l'optimisme de les possibilitats de futur de la ciutat. **Un model, en definitiva, sòlid, amb projecte i dialogant.** Un model millorat constantment per altres aportacions de partits i de col·lectius que volen construir.

Per tot l'exposat fins ara proposo que ara més que mai hem de crear un “lobby” tarragoní. Un grup de gent de tota condició i pertinença que inclogui els partits i càrrecs públics, però que alhora els ultrapassi. Que treballi amb generositat i mirada alta o llarga. Que no permeti que malbaratem esforços divergents i que els posem a disposició de Tarragona. No contra ningú però sí a favor dels tarragonins i tarragonines. Un grup que actuï i treballi a Tarragona, però sobretot a Barcelona, Madrid i Brussel·les. Massa temps ens passem mirant-nos sols.

Podem afirmar, doncs, que la ciutat té un rumb clar i definit: el futur, que es presenta per a Tarragona farcit d'oportunitats.

Però no serà fàcil, haurem de treballar dur i sense descans. Com alcalde, sóc ben conscient de les dificultats que ens esperen en els propers onze mesos. Sóc conscient de la responsabilitat que tinc de reaccionar davant tots i cadascun dels imprevistos que puguin sorgir. Per això parlo des del realisme, que amb tot no està barallat amb una visió positiva del futur que Tarragona té al seu davant.

Precisament per això, avui vull parlar –sobretot– de futur, més que d'allò que hem realitzat. Els fets són presents en les hemeroteques, a Internet i en la memòria de cadascú de vostès.

I tot seguit seguint els repassaré (*coincideix amb una diapositiva*) perquè han estat objectius acomplerts:

- L'eliminació de la crispació de la vida política.
- La micropolítica.
- Grans projectes i inversions (llars d'infants, la Rambla Riu Segre de Campclar, la Tabacalera, la remodelació de Ciutat Jardí, la recuperació com un espai verd del riu Francolí, la transformació d'El Serrallo, el Parc de la Coma, la remodelació del carrer Jaume I, el Teatre Tarragona o l'EOI)
- Projecció exterior de Tarragona.
- Inversions als barris i al centre de la ciutat.
- Jocs Mediterranis 2017
- L'impuls a la política social i educativa.



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

- El Pla de Competitivitat de Tàrraco Romana.
- El POUM.
- El Pla 2022.
- Pacte pel desenvolupament amb la Indústria.
- Col·laboració amb Campus d'Excel·lència amb la URV.

Per tant, avui parlarem del futur de Tarragona, amb realisme però també amb la visió optimista i positiva que la pròpia realitat ens aporta.

Ara bé, malgrat que parlaré bàsicament de futur, no vinc a fer focs d'encenalls. Vinc a presentar la realitat actual i futura de Tarragona, una realitat que ve marcada per la crisi, sí, però també per l'acció de govern que hem desenvolupat en els darrers cinc anys i que han permès arribar al dia d'avui amb realitats i possibilitats de futur que ens situen en les millors condicions per sortir de la crisi en condicions favorables.

Tot això, en resum, és allò que els deia ara fa 1 any, recorden? Els deia que havíem de deixar de ser la ciutat de la improvisació per passar a ser una ciutat amb projectes i programa. Doncs bé, un any després resulta que el projecte és el d'una ciutat oberta a la Mediterrània amb el corredor i amb els Jocs del 2017. Una ciutat que ha posat uns fonaments sòlids per al seu futur amb el POUM, el Pla 2022 i el Tarragona Mediterranean Smart Olympic City. Una ciutat que avui viu la crisi, però que té eines, recursos i possibilitats per viure un demà il·lusionant.

Permetin que en aquest punt faci un símil. La crisi ens ha situat a tothom davant un terreny erm. Aquesta és la visió pessimista i crua de la realitat que ens envolta. Una simple mirada a aquest terreny ens pot fer caure en la depressió. Ara bé, només observadors experimentats hi veuen una oportunitat en un terreny d'aquestes característiques. La persona ignorant veu un camp erm, mentre que el pagès experimentat mira la terra i hi veu les llavors plantades i els fruits que en sortiran. Amb esforç i treball, òbviament.

I parlant d'oportunitats, **els confirmo que a Tarragona en tenim i moltes i vostès ho saben.**

En aquest sentit, durant l'anterior mandat, vàrem treballar activament per extraure les prioritats dels més de 20 plans estratègics en els que Tarragona hi estava implicada, elaborant el Pla Estratègic TARRAGONA 2022. Amb ell hem dissenyat el full ruta de la ciutat per als propers anys. És a dir, hem elaborat una planificació estratègica consensuada amb totes les forces polítiques, la ciutadania, el teixit econòmic i empresarial, i les entitats cíviques i socials de la ciutat. Una vegada més el diàleg, el consens i la implicació de



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

tots ha donat rèdits a la ciutat. Uns rèdits que fixen les prioritats i els reptes de futur de Tarragona, i ens dóna el full de ruta per a la propera dècada.

Sabem cap a on anem. Ara bé, és innegable que la crisi condiciona i modula l'agenda i el ritme de la planificació. Ens ha modificat i complicat el camí, però, i aquest és el meu compromís avui, no canvia l'horitzó, no canvia el punt d'arribada.

És cert que el ritme d'execució es veurà alterat, alguns dels projectes tindran un ritme més lent, haurem de fer ajustaments, implicar actors privats, però no canviem el full de ruta, no renunciem a cap projecte. No permetrem que cap d'ells quedi oblidat en un calaix.

Per això, cap dels projectes que a través del Pla 2022 vau decidir que eren bàsics i estratègics per a la ciutat, s'abandonarà, es perdrà o es malmetrà.

Un projecte que és la principal base, que és el camí per la nostra sortida de la crisi: La possibilitat de creixement econòmic, que es tradueix en més i millor ocupació, més oportunitats vitals pels ciutadans i ciutadanes de Tarragona, una ciutat cohesionada socialment i amb elevada qualitat de vida.

Avui en dia, les ciutats ja no juguen un joc entre nivells d'administració al seu Estat, avui participen en la cursa global per a la captació de recursos: de talent, d'inversions, de comerç, i d'oportunitats.

És per això que cal unir esforços i intel·ligència, perquè en aquesta coompetència tothom hi hem de guanyar.

En aquest sentit, Tarragona com a projecte de ciutat té un lloc privilegiat, un bon lloc en la graella de sortida per sortir guanyadora d'aquesta coompetència. Tenim un bon posicionament gràcies a diferents sectors estratègics molt potents: El turisme, la química, el comerç, la logística, el transport o la cultura són àmbits en què Tarragona és capdavantera al seu territori. Tots aquests àmbits ens han de dur a un lideratge encara més accentuat que ens porti, al mateix temps, oportunitats de futur. Això és un objectiu, un desig personal i una fita perfectament assolible, per diferents motius:

Per l'ampli sector del coneixement que acollim. Un dels àmbits més estratègics i vitals en el món global. Liderat per la URV, amb: l'ICAC, ICIQ, IPHES (que properament s'inaugurarà), l'Institut Pere Virgili, IREC (que ja està donant els seus fruits) i els diferents centres tecnològics i d'innovació. Tot plegat situa Tarragona no només com una vila universitària, sinó com una veritable ciutat del coneixement.



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

Tenim també entre els nostres actius un sòlid teixit comercial urbà, que s’ha consolidat i enfortit, combinat amb el nostre comerç tradicional com el Mercat Central i les sinèrgies que es generaran al voltant d’aquest nou equipament. Així com l’arribada de nous pols d’atracció laboral, comercial i econòmica, com ha estat l’arribada del Corte Inglés, que ha aportat a la ciutat molts llocs de treball i un focus d’interès comercial per a les persones residents dels municipis del nostre entorn. Això, combinat amb el nostre comerç tradicional, ens situen al capdavant de l’àmbit comercial en el nostre entorn. Un lideratge que es veurà reforçat amb l’arribada d’IKEA, que esperem signar en els propers dies; sense oblidar els cinemes del Parc Central a la propera tardor.

Tenim una immillorable situació geogràfica, que ens situa com un atractiu turístic, ciutat arqueològica patrimoni de la humanitat, i una vida cívica i social, lligada a la cultura, les tradicions, la gastronomia i l’enologia, que ens defineixen com una de les capitals del preuat estil de vida mediterrani. A més, enguany tenim el focus i l’altaveu de ser Capital de la Cultura Catalana. Aquesta és una altra oportunitat per donar-nos a conèixer, per deixar patents les possibilitats i les realitats de Tarragona com a referent, també en l’àmbit cultural.

D’altra banda, hem sabut situar-nos com un nus de comunicacions estratègic en l’Arc Euromediterrani. Les incerteses dels darrers anys avui s’han esvaït, i podem afirmar que tenim doble corredor: Mediterrani i Central, que el nostre Port se situa davant d’una oportunitat privilegiada, i que el sector de la logística serà (si aïllem algunes incògnites que planen sobre ell) un dels motors del nostre creixement.

Dins d’aquests àmbits, permetin-me que faci una exposició una mica més detallada.

En primer lloc vull destacar un projecte vital per a Tarragona com és el Corredor de la Mediterrània, una infraestructura que connectarà els principals ports europeus i les plataformes logístiques, i que també permetrà el trànsit de viatgers. Una infraestructura que ens connectarà més i millor amb l’entorn català, estatal i europeu, la qual cosa situarà Tarragona en un lloc preeminent de la Mediterrània com a lloc de pas. Fins i tot el possible perill d’una alternativa com era el Corredor Central ha acabat beneficiant-nos ja que, com vostès recordaran, el passat 19 d’octubre la Comissió Europea va decidir tirar endavant tots dos projectes, eliminant la sortida pel Pirineu Central.

I no només això, sinó que els dos traçats situen Tarragona en un lloc preeminent. Ben bé al centre de tots corredors, ja que si al Mediterrani som lloc obligat de pas i port fonamental, el Central connectarà Saragossa amb Tarragona, sent així la nostra ciutat un dels ports naturals d’aquest corredor a la península.



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

Tarragona, conjuntament amb totes les ciutats, entitats i administracions integrants del FERRMED vàrem lluitar per defensar l'opció mediterrània. Vàrem fer tanta pressió com ens va ser possible i ens vàrem sortir amb la nostra. Era fonamental, perquè ens hi jugàvem molt per al nostre futur. No només parlo de moviment de persones sinó també, i molt important, de mercaderies que, en poques hores, podrem situar-les al centre d'Europa o al nord d'Àfrica.

Per això m'agradaria fer un esment d'agraïment a tots els membres de FERRMED que, com vostès ja saben, és el grup que ha permès que el Govern estatal i la Unió Europea es decantin pel Corredor de la Mediterrània. Això és un exemple del fet que tenim projecte i és, al mateix temps, un clar exemple de coo-competència. Alguna vegada ja m'he referit a aquest concepte del màrqueting que defineix la necessària cooperació per guanyar mercat i poder competir després. Gràcies al FERRMED tots els municipis integrants hem guanyat una oportunitat. Ara, cadascú lluitarà per extreure'n el màxim profit possible.

Tot això serà realitat, segons els plans europeus, l'any 2020, just al final del que vaig anunciar a “la dècada de Tarragona” i que, com els he anat exposant fins ara, compta amb llavors ben arrelades per acabar florint en oportunitats de futur per a Tarragona i els seus ciutadans i ciutadanes.

Haurem d'estar atents, però, perquè el Govern Central compleixi els seus compromisos d'inversió compromesos davant la UE i de nosaltres mateixos a la sala d'actes de l'Ajuntament ara fa poc més de dos mesos.

I si parlem del Corredor i de comunicacions fonamentals, no puc deixar de referir-me al Port, una infraestructura fonamental per a Tarragona ja des de l'antiguitat que ara, més que mai, esdevé imprescindible per a l'enlairament econòmic de la ciutat. Actualment hi opera la segona companyia mundial de contenidors i comptem amb un dels ports més importants de la Mediterrània que, amb el Corredor, es veurà encara més potenciat.

Per això el corredor de mercaderies és vital ja sigui amb l'anomenat tercer fil ferroviari o la solució definitiva de la línia Reus-Roda-Castellbisbal. No podem tardar perquè cada any que passi sense solució el Port i la ciutat perden competitivitat.

El tercer element d'aquest triangle d'infraestructures per a la ciutat és la logística. Els polígons, fonamentals per a la producció i distribució de matèries. Els polígons agrupen (segons dades de la Cambra de Comerç) un 80% de l'activitat empresarial de Tarragona, i donen feina a unes 7.500 persones.



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

Són dades prou significatives com per apostar, com venint fent en els darrers mesos junt amb la Cambra de Comerç i PIMEC Tarragona, per un pla de millora i promoció dels polígons. Un treball que permetrà dotar de millors connexions i serveis els polígons Francolí, Entrevies, Riu Clar, el PP-13 i el PP9, en el qual volem implicar a la Generalitat de Catalunya.

Però és que a més del sector investigador i científic, de l'ampli i sòlid teixit comercial, de la situació estratègica, de les comunicacions euromediterrànies, del Port i de la logística, Tarragona compta amb altres actius que ens permeten confiar en les possibilitats de futur de la ciutat.

Em refereixo a tot un conjunt de sòlides empreses de base industrial i tecnològica, que han pogut encarar de forma decidida la crisi i que estan compromeses amb la ciutat i el futur de creixement comú pel qual treballen. Hem de seguir trenant complicitat amb elles per assolir major competitivitat i perspectiva d'inversió (per exemple en l'àmbit del cost energètic o de l'aigua).

Amb elles, Tarragona està en condicions de **participar en allò que el políticòleg Jeremy Rifkin anomena la tercera revolució industrial. Revolució que en paraules seves ens portarà a “La societat de la qualitat de vida” aquella que “promou simultàniament els models de mercat i els models socials en posar l'accent en l'oportunitat econòmica personal sumada a un sentiment de compromís col·lectiu per crear una societat sostenible per a tots els ciutadans”.**

Tot això que els acabo d'exposar són ja realitats de casa nostra i, alhora, també són possibilitats per al nostre futur. Però ja ho he dit abans, no tot és de color rosa. Sé que la crisi està castigant de forma dura a moltes persones, que els devastadors efectes de la crisi tenen noms i cognoms de persones concretes i d'empreses, que les xifres d'atur són les que són i les necessitats d'atenció social desborden institucions i entitats. Però avui crec que des de la responsabilitat puc donar també un missatge de confiança: **No només tenim un projecte de ciutat compartit, sinó que aquest està construït sobre una ciutat amb bases sòlides i fortes.**

Parlo de realitats confirmades com el POUM, una necessitat imprescindible que ja hem fet realitat i que és la base per a la Tarragona del futur. Una gran oportunitat per desenvolupar Tarragona en tots els sentits i convertir-la en una ciutat preparada per als propers anys.



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

Parlo dels Jocs Mediterranis del 2017, que crearan ocupació, infraestructures i projecció internacional. Aquests Jocs són ara el nostre horitzó de futur. Una fita important tant com esdeveniment esportiu com per l'oportunitat de presentar-nos davant de Catalunya, Espanya, Europa, la Mediterrània i el món, com allò que som, amb tots els nostres actius.

Insisteixo, més enllà de l'esdeveniment esportiu, més enllà de les inversions que caldrà fer, més enllà dels actes i el protocol, el 2017 es presenta per a la ciutat com una gran oportunitat, com un horitzó mobilitzador i de compromís per a l'impuls i l'acceleració de la reactivació econòmica, avançant cap a una societat i una economia del coneixement.

Amb els Jocs tenim una privilegiada finestra de comunicació i volem, aprofitant-la, aprofitar els avantatges fiscals pel patrocini, l'interès de les empreses tecnològiques cap a la ciutat, l'oportunitat mobilitzadora i de compromís que representa, per construir la Tarragona de després del 2017. Ja ho va dir el President de la Generalitat recentment: Tarragona ha estat de les poques bones notícies i serà aparador de Catalunya.

La ciutat i la resta de subseus disposen ja del 80% de les instal·lacions per als Jocs. Ara bé, què passa amb el 20% restant? A banda del compromís adquirit per les diferents administracions, són viables els Jocs Mediterranis del 2017? Rotundament sí. No només existeix el compromís municipal, sinó també el de l'empresa privada, de la Diputació, Generalitat i l'Estat. Totes aquestes administracions s'han compromès a sufragar una part del cost que generaran les infraestructures necessàries per als Jocs.

En l'actual context econòmic, les persones més escèptiques poden arribar a tenir dubtes sobre quina serà aquesta aportació, però els dic que hi ha acords i compromisos que tenen un major abast. Em refereixo al compromís del Govern de l'Estat de considerar els Jocs com “d'excepcional interès públic i, per tant, les empreses patrocinadores es beneficiaran dels incentius fiscals que d'això se'n deriven”.

I això, traduït en termes reals significa la desgravació fiscal per a les empreses que inverteixin en els Jocs. I això, com vostès ja coneixen, és una palanca per incentivar la inversió privada, més encara quan aquest serà l'únic esdeveniment de tot l'Estat que gaudirà d'aquesta qualificació.

També permetrà que un 80% del cost d'organització dels Jocs seran finançats per les empreses patrocinadores. És a dir, amb una inversió total d'uns 190 milions, dels quals la ciutat en pagarà una part molt i molt petita, el territori rebrà un impacte econòmic de



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

1.000 milions d'euros. I el que és encara més important, els Jocs Mediterranis permetran la creació de 7.000 llocs de treball. Aquesta oportunitat no la podíem deixar escapar. Per això vàrem lluitar per aconseguir els Jocs.

I, finalment, els Jocs Mediterranis del 2017 també han de ser la porta que ens obri el camí cap al creixement intel·ligent, allò que ara s'anomena *smarts cities*. M'explico

Fa poques setmanes, vàrem presentar en la Fira Mundial de Ciutats Intel·ligents – Smarts-, junt amb l'Alcalde de Barcelona, el projecte Tarragona Mediterranean Smart Olympic City amb la voluntat de cercar solucions innovadores i tecnològiques, solucions d'estalvi i de respecte al medi ambient, solucions sostenibles, saludables i intel·ligents per a les infraestructures i la gestió d'una ciutat olímpica.

Tarragona farà de la sostenibilitat, les tecnologies intel·ligents i l'estalvi energètic, el segell distintiu dels Jocs Mediterranis, generant una ciutat més habitable, amb més oportunitats de creixement econòmic, convivencial, socialment cohesionada i culturalment activa.

Quan el teòric nord-americà Richard Florida parla de les ciutats creatives i intel·ligents com els nous centres d'un món global, definint-les amb tres “T”, explica que aquestes ciutats es caracteritzen pel Talent (el coneixement), la Tecnologia i la Tolerància (convivència i cohesió social). Doncs bé, igual que Talent, Tecnologia i Tolerància, Tarragona també s'escriu amb T, la T de la Tarraco Romana avui amb un projecte sòlid de ciutat, avui amb Futur. I ja hi ha empreses que han apostat per Tarragona com a aparador per visualitzar-se més. Parlo d'Agbar, de BASF, de Repsol, de Dow, de Siemens, de Scheneider, de Telefònica i moltes altres empreses tecnològiques de primer nivell.

I per acabar aquest llistat de sòlides bases que ens han d'impulsar decididament cap a la Tarragona del futur, vull referir-me també a l'obra pública, perquè a Tarragona n'hi ha, d'obra pública. Enguany, en aquest 2012 que alguns a la ciutat veuen de manera molt pessimista perquè hem hagut de fer mans i mànigues per quadrar el pressupost, resulta que tenim ni més ni menys que 44 milions d'euros que aniran directament destinats a inversions en obra pública. Amb ells farem realitat el Teatre Tarragona, la nova comissaria de la Guàrdia Urbana, el Mercat Central, l'Escola Oficial d'Idiomes o els projectes dels Plans Integrals de la Part Alta i Campclar, les dues noves llars d'infants o la Tabacalera, entre altres projectes.

Tots sabem l'enorme impacte que la crisi ha tingut en el sector de la construcció que, de retruc, ha agreujat l'estat de crisi. És a dir, la crisi financera ha perjudicat la construcció i l'esclat de la bombolla immobiliària ha fet créixer de valent una crisi molt intensa.



Josep Fèlix Ballesteros Casanova

Alcalde de Tarragona

“Tarragona: tenim futur”

Fins aquí l'exposició asèptica del que ha passat, a la qual hi afegeixo la predicció dels experts, que situen el 2015 com l'any en què la construcció començarà a remuntar. Ara bé, insisteixo que Tarragona té motius per ser optimista, per creure en el futur. I, a més, s'ha incrementat el turisme per damunt de la mitjana de l'entorn i la resta de Catalunya.

Si això hi afegim inversions com el Tercer Fil del Corredor de Mercaderies del Port i, altres en curs, veurem el panorama que els vaig descrivint.

És a dir, tenim un llarg recorregut per endavant, un gran marge de millora si ens preocupem de regar i treballar aquella terra que el pagès veu amb optimisme. Hem de fer-ho més que mai des del diàleg, el consens i l'esforç conjunt.

Per això, ja els avanço que apostem per Tarragona i la seva gent. Apostem pel futur. Apostem perquè l'educació i la sanitat segueixin essent de qualitat, tant pel que fa a la pública com a la privada. No volem que desinverteixi en aquests sectors bàsics.

També apostem per les llavors que hem plantat en els darrers anys. Hi comprometem esforç i compromís.

Tarragona guanyarà. Els tarragonins i tarragonines guanyaran. N'estic convençut i els convido a viure-ho i a participar-hi activament.

La ciutat és de tots i a tots ens correspon fer-la créixer, perquè el seu creixement serà el nostre.

Per això, permetin-me que acabi amb una frase que repeteixo sovint i que subscric amb rotunditat. Ja me la van sentir dir l'any passat, en aquest mateix espai. Segueixo pensant-ho i em reafirmo:

Apostar per Tarragona és guanyar.

I ara hi afegeixo: **perquè Tarragona té futur.**

Moltes gràcies.

